

RAPPORT FRÅ PROGRAMSENSOR

Namn: Harry Solvang

Programsensor ved

- fakultet: Det humanistiske fakultet
- studieprogram/fagområde: Japansk

Oppnemnt for perioden: 2009-2013

Rapporten gjeld perioden: vår 2011

RAPPORT 3 : JAP 220 (VÅR 2011)

Innledning: Denne rapporten tar for seg innholdet og gjennomføringen av modulen JAP 220. Modulen er én av åtte moduler som tilbys ved japanskprogrammet ved UiB, hvor gjennomføring gir 15 studiepoeng.

Modulen inngår i spesialisering i japansk til en bachelorgrad; enten i programmet *Språk* eller i programmet *Språk og informasjon*. JAP 220 er en språkmodul som ifølge fagplanen bygger på modulene JAP 103 og JAP 104, men det er ikke et krav at man skal ha gjennomført disse.

I følge fagplanen representerer modulen et mellomnivå i japansk språk, og det legges vekt på å lære å lese og forstå autentiske tekster fra forskjellige

emneområder/sjangre, ved at tekstene oversettes til norsk. Videre skal studentene skrive stiler på japansk, i tillegg til at evnen til å uttrykke seg muntlig vektlegges. For å oppøve studentenes evne til å lytte holdes noen av forelesningene på japansk.

Rapporten er laget på grunnlag av opplysninger fremkommet ved gjennomlesning av emneplan og pensumoversikt for modulen JAP 220, i tillegg til informasjon fra muntlig og skriftlig kommunikasjon med faglig ansvarlig Benedicte Irgens. Timeplanen for emneområdet er også blitt vurdert. Programsensor har også gjennomgått et utvalg eksamensbesvarelser fra våren 2011, for å kunne vurdere karakterfastsetting og bruk av karakterskala.

Pensum:

På pensumlisten står oppført de sju første kapitlene i en lærebok bok utgitt av The Japan Times (Miura & McGloin: *An Integrated Approach to Intermediate Japanese*). I tillegg står en øvelsesbok for kanji, som kan velges fritt (et alternativ er oppgitt). Videre har man utarbeidet et kompendium med tekster fra ulike sjangre, som kompletterer pensum.

Det er vanskelig å finne passende lærebøker til dette nivået – som kan betegnes som å være i skjæringspunktet mellom øvre begynnernivå og begynnende mellomnivå. Læreboken som er valgt, er en av få lærebøker som fins for dette nivået, og som er skrevet på engelsk. Den er en gjenganger på pensumlister i japansk mellomnivå ved vestlige universiteter. Til læreboken hører også CD-er. I tillegg fins det også en arbeidsbok til læreboken, men denne står ikke på pensumlisten for JAP 220.

Undervisning:

Undervisningen skjer i form av 6 timer forelesning pr. uke; til sammen 72 timer i løpet av semesteret. Såvidt programsensor forstår gjennomføres denne undervisningen i sin helhet av fagansvarlig. Videre har studentene samtalegrupper 2 timer pr. uke, til sammen 24 timer i løpet av semesteret. Denne deltakelsen er gjort obligatorisk. Modulen har også andre obligatoriske

aktiviteter, slik som hjemmeoppgaver som må innleveres til godkjenning. For å kunne gå opp til eksamen må samtlige oppgaver være godkjente som bestått.

Evaluerings:

Som nevnt må studentene levere inn et visst antall hjemmeoppgaver, som må bli vurdert til godkjent for å kunne gå opp til eksamen i modulen. Eksamen består av en 6 timers skriftlig prøve, hvor studentene prøves i tekstforståelse, grammatisk kunnskap og skriftlig fremstilling. Studentene har anledning til å bruke ordbøker under eksamen. Det er ingen muntlig eksamen. Ved bedømmingen nyttes skalaen A-F.

Programsensor har fått tilsendt et utvalg eksamensbesvarelser fra våren 2011, og har gjennomgått disse. Selve oppgavene besto hovedsaklig av oversettelse fra japansk til norsk og andre veien, i tillegg til stiloppgave hvor studentene kunne velge mellom tre oppgitte temaer. Ett av temaene var relatert til den japanske teksten som skulle oversettes til norsk. De fleste oppgavene var etter programsensors mening godt egnet til å prøve studentene i det fagplanen, fremhever som vesentlig; nemlig evnen til å lese og forstå autentiske japanske tekster og å skrive stil på japansk. At oversettelse fra norsk til japansk skal telle 25 prosent av karakteren, kan programsensor imidlertid ikke finne er motivert ut fra fagplanen. Mengden av oppgaver var ikke avskrekkende stor i forhold til tiden studentene hadde til rådighet; det umiddelbare inntrykket er at oppgavene kunne ha vært mer omfattende, med større innslag av japanske tekster.

Sensorenes bedømming viser at hele karakterskalaen er tatt i bruk. Programsensor fant ved gjennomlesning av eksamensbesvarelser at bedømmingen av studentenes prestasjoner var helt i overensstemmelse med programsensors egen vurdering av de samme prestasjonene.

Kommentar:

Modulen JAP 220 er med sin oppbygning egnet til å ta studentene videre fra et øvre begynnernivå/lavere mellomnivå, etter programsensors vurdering.

Programsensor stiller imidlertid spørsmålstegn ved at det ikke avholdes muntlig eksamen i modulen; spesielt på bakgrunn av at det i beskrivelsen av modulen uttrykkes at forventet læringsutbytte blant annet er at studentenes kompetanse i muntlig japansk skal få et løft.

Man bør videre vurdere hensiktsmessigheten av å prøve studentene i oversettelse fra norsk til japansk ved eksamen, sett i relasjon til at det er oversettelse andre veien som er hovedmålet.

Programsensor har i arbeidet med å vurdere modulen JAP 220 prøvd å sammenligne med lignende emneområder i japansk ved universitetet i Oslo. Modulen synes å være delvis sammenlignbar med modulen *JAP 2110* ved UiO. En iøynefallende forskjell er omfanget av undervisningen, hvor UiB kommer dårligst ut. Ikke minst bør det trekkes frem at modulen JAP 220 bare tilbys i vårsemesteret annet hvert år, mens studenter ved UiO har tilgang til lignende tilbud en gang hvert år. Det bør også nevnes at bestått eksamen ved tilsvarende emneområde ved UiO gir 20 studiepoeng, mens det ved UiB gir 15 studiepoeng.

Et siste punkt programsensor vil knytte noen kommentarer til, er bruken av studieopphold i Japan. Tidspunktet for et slikt opphold ser ut til å være gunstig når studentene er kommet til dette nivået i studieforløpet. Ved UiB nøyer man seg med å tilrå studentene å benytte seg av muligheten til et opphold ved et av de japanske universitetene man har samarbeidsavtaler med, og vil *helst* at dette skjer etter tredje semester av studiet. Til sammenligning er et studieopphold i Japan en integrert del av fagplanen ved UiO. Etter programsensors mening bør man også ved UiB ta sikte på gjøre et studieopphold i Japan til en integrert og obligatorisk del av faget.

Oslo, juni 2012

Harry Solvang